

**Пам'ятка для вчителів
щодо подолання характерних труднощів
в поведінці здобувачів освіти**

Характеристика труднощів	Рекомендації
Повільність (не втискає виконувати завдання, не одразу розуміє, повільно пише, читає)	Причиною може бути тип нервової системи. На уроках не підганяти, заздалегідь повідомляти запитання, повторювати завдання декілька разів, надавати додатковий час. Батькам – рекомендується обстеження у психоневролога, додаткові розвивальні заняття пам'яті та уваги.
Погано вчиться (труднощі у запам'ятовуванні, недостатній словниковий запас, не сформованість навчальних навичок)	Причиною може бути педагогічна занедбаність, недоліки виховання або низький інтелектуальний рівень дитини. Необхідні додаткові заняття. Бажано давати завдання зниженого рівня складності. Підбадьорювати, відзначати навіть невеликий успіх. Батькам – займатися розвитком дитини.
Часто хворіє (а тому не засвоює матеріал, погано розуміє і запам'ятовує)	Причиною може бути астения, порушення нервової системи. Вимоги до таких дітей треба знизити. Використовувати посильні індивідуальні завдання. Батькам – консультування лікарів-спеціалістів. В окремих випадках – направлення на медичко-педагогічну комісію.
Труднощі у читанні та письмі (поганий почерк, пропуски літер, недописування, заміна тощо)	Причина – недорозвиток мовлення. Допомога логопеда. Підтримка, похвала учня.
Емоційні порушення (тривожність, замкненість, боязкість, нерішучість, сором'язливість)	Добротливе ставлення, підтримка. Не викликати до дошки. Відповідь лише на невелику аудиторію. Індивідуалізація навчання. Підготовка рефератів. Підтримка активності й самостійності. Спілкування без залякувань і покарань. Батькам – консультація у фахівців.
Надмірна рухливість (схильність до відволікання, труднощі у концентрації, імпульсивність, порушення дисципліни)	Причина – неправильний стиль виховання, органічні порушення нервової системи, емоційні порушення. Головне в роботі з ними – терпіння і наполегливість. Вчити доводити справу до

	<p>кінця, давати невеликі завдання, здійснювати покроковий контроль, заохочувати бажану поведінку. У депресивній фазі – ненав'язлива турбота, зменшення вимог.</p> <p>Батькам – зайнятися спортом, гуртковою роботою</p>
<p>Труднощі в контактах (погані взаємини з однолітками або відторгненість у класі)</p>	<p>Допомогти стати потрібним і бажаним. Звертати увагу у однокласників на успіхи цих дітей. На позакласних заходах давати можливість проявити себе.</p> <p>Батькам – сприяти дружбі з іншими дітьми. Вчити вмінню жити серед людей.</p>
<p>Агресивність, запальність, дратівливість</p>	<p>Виявляти максимальну стриманість і терпимість. Необхідно стати «союзником» дитини, щоб спрямувати її активність у конструктивне русло. Тактовно вчити самоконтролю й стриманості.</p> <p>Батькам – переглянути систему сімейного виховання, особливо сферу покарання. Давати щоденні установки на правильний тип поведінки, самоконтроль.</p>
<p>Демонстративність (бажання бути у центрі)</p>	<p>Надавати можливість висловлювати власну думку перед багатьма глядачами. Звертати увагу на позитивні дії. Зауваження – нейтральні, іноді тільки поглядом.</p> <p>Змінювати інтервали між проявами уваги. Батькам – крім виховання «Я» в дитини, звернути увагу на формування звичайних людських рис.</p>
<p>Інфантильність (незрілість, «дитинність»)</p>	<p>Виховувати самостійність, відповідальність. Батькам – переглянути своє ставлення до дитини, як до маленької. Дитина має бути зрілою, відповідно до її віку.</p>